

Sygn. akt **III K 1664/19**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lipca 2020 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący	asesor sądowy Justyna Sarikaya
Protokolant	Anna Zieleźny-Trocha

przy udziale Prokuratora: ---

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2019 r., 28 stycznia 2020 r., 09 czerwca 2020 r., 14 lipca 2020 r. sprawy

R. T. (T.)

s. H. i T.

ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że

okresie od 1 listopada 2018r. do 25 marca 2019r. w R. uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki E. S. określonego co do wysokości na mocy wyroku Sądu Rejonowego w. R. z dnia 26.10.2009 r. w sprawie o sygn. akt IV RC 661/09, na podstawie którego jest zobowiązany do płacenia alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie, a powstała w ten sposób łączna wysokość zaległości przekracza równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, przez co naraził pokrzywdzoną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym za przestępstwa z art. 209 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w. R. z dnia 15 czerwca 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. IX K 901/14 na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawiania wolności, którą odbywał w okresie od 11 grudnia 2016 roku do 28 grudnia 2017 roku, kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony,

tj. o przestępstwo z art. 209§ 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk

1) uznaje oskarżonego **R. T. (T.)** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego znamiona przestępstwa z art. 209§ 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk i za to na mocy art. 209 § 1a kk wymierza mu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

2) na mocy art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości 553,46 (pięciuset pięćdziesięciu trzech złotych czterdziestu sześciu groszy) oraz opłata w wysokości 180,00 (stu osiemdziesięciu) złotych.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 1664/19	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	R. T.	okresie od 1 listopada 2018r. do 25 marca 2019r. w R. uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz córki E. S. określonego co do wysokości na mocy wyroku Sądu Rejonowego w. R. z dnia 26.10.2009 r. w sprawie o sygn. akt IV RC 661/09, na podstawie którego jest	

		<p>zobowiązany do płacenia alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie, a powstała w ten sposób łączna wysokość zaległości przekracza równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, przez co naraził pokrzywdzoną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych, przy czym zarzucanego mu czynu dopuścił się w warunkach powrotu do przestępstwa będąc uprzednio skazanym za przestępstwa z art. 209 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w. R. z dnia 15 czerwca 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. IX K 901/14 na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawiania wolności, którą odbywał w okresie od 11 grudnia 2016 roku do 28 grudnia 2017 roku, kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony,</p> <p><i>tj. o przestępstwo z art. 209§ 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk</i></p>	
<p>Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione</p>	<p>Dowód</p>	<p>Numer karty</p>	
<p>Oskarżony R. T. zobowiązany był na mocy wyroku Sądu Rejonowego w. R. z dnia 26.10.2009 r. w sprawie o sygn. akt IV RC 661/09 do łożenia alimentów w kwocie po 700 zł miesięcznie na rzecz</p>	<p>odpis wyroku</p>	<p>12</p>	

swojej małoletniej córki E. S..			
<p>W okresie od 1 listopada 2018r. do 25 marca 2019r. w R. oskarżony uchylał się od wykonywania obowiązku alimentacyjnego na rzecz swojej córki E. S., a powstała w ten sposób łączna wysokość zaległości przekracza równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych, przez co naraził pokrzywdzoną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. W tym czasie matka dziecka pobierała świadczenia pieniężne jedynie z funduszu alimentacyjnego.</p> <p>Oskarżony nie interesował się córką, nie kontaktował się z nią, nie robił jej prezentów, ani nie wysyłał paczek.</p>	zeznania K. S.	k. 43. 156	
dokumentacja Ośrodka Pomocy (...) w R.	1-19		
<p>Ponieważ oskarżony nie wywiązywał się z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego, matka małoletniej pokrzywdzonej, skierowała do komornika wnioski o wyegzekwowanie zasądzonych świadczeń alimentacyjnych.</p> <p>Prowadzona egzekucja komornicza pod sygn. akt</p>	zaświadczenie o bezskutecznej egzekucji	10-11	

KMP 228/09 okazała się jednak bezskuteczna.			
dokumentacja komornika	34-37, 163, 192-195		
K. S. złożyła wniosek o ustalenie prawa do świadczenia z funduszu alimentacyjnego. Świadczenia z funduszu alimentacyjnego w kwocie po 500 złotych miesięcznie są nieprzerwanie wypłacane na rzecz małoletniej pokrzywdzonej co najmniej od 2014 roku. Ponadto w tym okresie korzystała z zasiłku rodzinnego oraz dodatku z tytułu rozpoczęcia przez dziecko roku szkolnego.	dokumentacja Ośrodka Pomocy (...) w R.	1-19	
Oskarżony w tym czasie nie był zarejestrowany jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy.	informacja PUP	38	
Oskarżony w tym okresie czasu nie podlegał ubezpieczeniem społecznym.	informacja ZUS	39	
Oskarżony w dniu 3 kwietnia 2019 r. uregulował zaległe alimenty za okres od stycznia do marca 2019 r. w wysokości po 700 zł.	potwierdzenia wpłat	152-154	
informacja komornika	192-195, 201		
Oskarżony tempore criminis miał w pełni zachowaną zdolność	opinia sądowo psychiatryczna	- 167-172	

<p>rozpoznania znaczenia dokonywanego czynu jak i pokierowania swoim postępowaniem, a zatem warunki z art. 31 § 1 i § 2 kk nie mają zastosowania. Poczytalność oskarżonego zarówno w czasie dokonywania nie budzi jakichkolwiek wątpliwości. U oskarżonego rozpoznano cechy zaburzeń osobowości niemających jednak wpływu na ocenę jego poczytalności.</p>			
<p>Oskarżony jest osobą karaną, w tym dwukrotnie za przestępstwo z art. 209 § 1 kk, Oskarżony był m.in. uprzednio skazany za przestępstwo z art. 209 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w. R. z dnia 15 czerwca 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. IX K 901/14 na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawiania wolności, którą odbywał w okresie od 11 grudnia 2016 roku do 28 grudnia 2017 roku, kiedy to został warunkowo przedterminowo zwolniony.</p>	<p>odpis wyroku</p>	<p>73, 78</p>	
<p>karta karna</p>	<p>75, 101-102</p>		
<p>informacja Centralnego Zarządu Służby Więziennej</p>	<p>32</p>		
<p>wydruk z NOE</p>	<p>117</p>		

0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Oskarżony powoływał się na to, że wywiązywał się z obowiązku alimentacyjnego. Natomiast przedłożone na rozprawie potwierdzenia realizacji obowiązku alimentacyjnego dokonane w dniu 3 kwietnia 2019 r. zostały dokonane już w okresie wybiegającym poza zarzucany czyn, bowiem już w dniu 25 marca 2019 r. powstała zaległość przekraczająca równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych. Ponadto 3 potwierdzenia wpłat kwot po 600 zł dotyczą innych należności alimentacyjnych.</p> <p>Oskarżony wskazywał, że opuścił zakład karny pod koniec grudnia 2018 r., podczas gdy opuścił go 28 grudnia 2017 r., tj. prawie rok wcześniej przez popełnieniem zarzucanego czynu.</p>	wyjaśnienia oskarżonego	82-83	
2. OCena DOWOdów			

0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	zeznania K. S.	jasne, spójne, korespondują ze zgromadzoną dokumentacją	
	dokumentacja (...) dokumentacja komornika informacja PUP informacja ZUS opinia sądowo – psychiatryczna karta karna informacja (...) odpis wyroku	dokumenty urzędowe – brak podstaw do ich kwestionowania	
	potwierdzenia wpłat	dokumenty prywatne – brak podstaw do ich kwestionowania	
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	wyjaśnienia oskarżonego	j.w.	

	potwierdzenia wpłat – k. 149-151	dotyczą wpłat należności alimentacyjnych do innej sprawy	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Mając, zatem na uwadze całokształt podniesionych wyżej okoliczności stwierdzić należy, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, analizowany w powiązaniu ze sobą i z uwzględnieniem wskazań wiedzy, logiki i doświadczenia życiowego daje pełne podstawy do przyjęcia, iż wina i sprawstwo oskarżonego R. T. w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości.</p> <p>Do wyczerpania ustawowych znamion przestępstwa z art. 209 § 1a k.k. zachodzi wówczas, gdy sprawca uchyla się od wykonania obowiązku alimentacyjnego określonego co do wysokości orzeczeniem</p>			

sądowym, ugodą zawartą przed sądem albo innym organem albo inną umową, jeżeli łączna wysokość powstałych wskutek tego zaległości stanowi równowartość co najmniej 3 świadczeń okresowych albo jeżeli opóźnienie zaległego świadczenia innego niż okresowe wynosi co najmniej 3 miesiące oraz tym zachowaniem naraża osobę uprawnioną na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych.

Dla przypisania odpowiedzialności karnej z art. 209 § 1a k.k. nie wystarczy ustalenie, że sprawca nie wywiązuje się z obowiązku alimentacyjnego, albowiem konieczne jest ustalenie i wykazanie, że sprawca uchyla się od wykonania tego obowiązku. W pojęciu „uchyla się” zawarty jest zawsze negatywny stosunek psychiczny osoby zobowiązanej do świadczenia – sprawca obowiązku tego nie wypełnia, gdyż go wypełnić nie chce lub lekceważy ten obowiązek. Musi to więc być zachowanie umyślne.

Oskarżony niewątpliwie w okresie od 1 listopada 2018r. do 25 marca 2019 r. nie wywiązywał się z obowiązku alimentacyjnego na rzecz swojej córki, albowiem w tym czasie nie

płacił do rąk jej matki alimentów. Oskarżony miał świadomość ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego, prowadzenia egzekucji komorniczej i musiał liczyć się z negatywnymi konsekwencjami swojego czynu. Oskarżony w okresie objętym zarzutem prowadził działalność gospodarczą, uzyskując z tego tytułu wysoki dochód wynoszący ok. 5 tys. zł (k. 82v).. Pomimo tego nie łożył na rzecz swojego dziecka alimentów. Od tego obowiązku nie zwalnia go fakt, iż posiadał także obowiązek alimentacyjny względem innych swoich dzieci. Osiągany przez niego dochód pozwalał na zaspokojenie potrzeb własnych a także swoich dzieci. Oskarżony wykazał się w ten sposób złą wolą. Wszystkie te okoliczności pozwalają przyjąć, iż po stronie sprawcy istniał trwały zamiar uchylania się od obowiązku łożenia na utrzymanie dziecka. Oskarżony będąc obciążony obowiązkiem alimentacyjnym w kwocie 700 zł powinien był dołożyć wszelkich starań, aby wywiązać się z tego obowiązku. Lekceważąc ten obowiązek, bezpodstawnie przerzucił cały realny ciężar utrzymania dziecka na jego matkę.

Bezspornym jest w świetle zeznań K. S., która wskazała, iż w okresie zarzucanym w akcie oskarżenia nie pracowała i utrzymywała się jedynie ze świadczeń z opieki społecznej, że nie była ona w stanie samodzielnie zapewnić córce utrzymania z uwagi na złą sytuację finansową. Konieczna była pomoc z funduszu alimentacyjnego, który nieprzerwanie wypłacał należności na rzecz małoletniej.

Ponad wszelką wątpliwość oskarżony swoim działaniem naraził małoletnią na niemożność zaspokojenia podstawowych potrzeb życiowych. W okresie objętym zarzutem oskarżony nie dokonał żadnej wpłaty na konto komornika, co dodatkowo rzutuje na całościowe ujęcie postawy oskarżonego i jego lekceważący stosunek do zaspokojenia potrzeb małoletniej córki. Zaległe alimenty za 3 miesiące – od stycznia do marca 2019 r. zapłacił dopiero w kwietniu 2019 r. Jednak okoliczność ta nie wyłącza jego odpowiedzialności za czyn dokonany wcześniej, bowiem do dnia 25 marca 2019 r. powstała już zaległość przekraczająca równowartość co najmniej trzech świadczeń okresowych i w tym

okresie czasu małoletnia pokrzywdzona była pozbawiona należności alimentacyjnych. Fakt, iż po dacie czynu oskarżony wpłacił część zaległych alimentów ma znaczenie jedynie w zakresie kary.

Czyn przypisany oskarżonemu jest zawiniony. Można mu przypisać winę w czasie jego popełnienia, albowiem uzasadnionym było w konkretnej sytuacji wymagać od oskarżonego zachowania zgodnego z normą prawną, a nie zachodziły jednocześnie przyczyny, które odmowę takiego zachowania uzasadniałyby.

W związku z tym należało przyjąć, że oskarżony wypełnił swoim zachowaniem znamiona przestępstwa określonego w art. 209 § 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk.

Oskarżony dopuścił się czynu w warunkach powrotności do przestępstwa, będąc uprzednio skazany za przestępstwa z art. 209 § 1 kk wyrokiem Sądu Rejonowego w. R. z dnia 15 czerwca 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. IX K 901/14 na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawiania wolności, którą odbywał w okresie od 11 grudnia 2016 roku do 28 grudnia 2017 roku, kiedy

to został warunkowo przedterminowo zwolniony.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego ocenić należy jako wysoki. Świadczy o tym nie tylko rodzaj naruszonego nimi dobra prawnego, jakim jest instytucja opieki i potrzeba zabezpieczenie materialnych podstaw egzystencji dla osób najbliższych, ale również sposób i okoliczności jego popełnienia. Na zmniejszenie stopnia społecznej szkodliwości czynu wpływ miał czasookres niealimentacji, który nie był zbyt długi i wynosił niecałe 5 miesięcy, natomiast na jego zwiększenie - to, że oskarżony w okresie czynu nie dokonał ani jednej wpłaty alimentacyjnej, co w części uczynił dopiero po dacie czynu.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach			

warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
	1	1	Przy wymiarze kary Sąd miał na uwadze, aby nie przekraczała ona stopnia winy oraz uwzględniała stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu. Sąd baczył, by orzeczona kara spełniała swe cele wychowawcze i zapobiegawcze wobec oskarżonego, uświadamiając mu naganność jego postępowania. Wpływ na

wymiar kary miały też względy prewencji ogólnej. Na niekorzyść oskarżonego niewątpliwie wpływ miała jego uprzednia karalność, a przede wszystkim fakt działania w ramach recydywy.

Sąd uznał zatem, że karą adekwatną, spełniającą swoje funkcje i obejmującą jednocześnie całą karygodność działania sprawcy będzie wymierzona mu na mocy art. 209 § 1a kk w zw. z art. 64 § 1 kk kara 8 miesięcy pozbawienia wolności. Zdaniem sądu orzeczona kara w takim wymiarze stanowi całościową ocenę zachowania oskarżonego i jako taka jest właściwa i celowa z punktu widzenia prewencyjnego jej oddziaływania na osobę oskarżonego, jak i prewencji generalnej. Oskarżony jest sprawcą zupełnie niepoprawnym, lekceważącym jawnie porządek prawny, popełniającym kolejne przestępstwa na szkodę małoletniej córki. Zarówno bowiem fakt wcześniejszego skazania go za przestępstwa podobne, jak i fakt odbywania kary pozbawienia wolności nie zmienił jego postawy wobec dóbr chronionych prawem. Oskarżony zatem, w ocenie sądu, nie wykazuje zupełnie woli zmiany swego nagannego

postępowania, co rodzi konieczność odpowiedniego oddziaływania na jego postawę w przyszłości. Pomimo uzyskiwania dochodu oskarżony w dalszym ciągu nie realizował obowiązku alimentacyjnego. Po popełnieniu przestępstwa jedynie w części uregulował zaległe alimenty, Natomiast mając na uwadze fakt, iż oskarżony nadal uzyskuje dochód pozwalający mu na spełnienie swoich zobowiązań alimentacyjnych nie była to okoliczność przemawiająca za jego znacznie łagodniejszym potraktowaniem. Opisana kara z pewnością uświadomi mu naganność postępowania i wdroży go do przestrzegania porządku prawnego. Wymiar orzeczonej kary jest ponadto w ocenie Sądu odpowiedni również dla osiągnięcia jej celu w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa i ugruntowania w nim przekonania o konieczności respektowania obowiązujących norm prawnych.

5. *1Inne*
ROZSTRZYGNIECIA
ZAwarte w WYROKU

Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
1.6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę			
7. KOszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	Nadto Sąd na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 23.06.1973 roku o opłatach w sprawach karnych zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, na które składają się wydatki w wysokości 553,460 zł oraz opłata w wysokości 180 zł. Na wydatki składają się kwoty 2 x 20 zł tytułem ryczałtu za doręczenia pism w postępowaniu przygotowawczym i w pierwszej instancji na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra		

Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym oraz 30 zł tytułem opłaty za kartę karną na podstawie § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 r. w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego oraz kwota 483,46 tytułem kosztów opinii biegłych. Sytuacja materialna oskarżonego, który uzyskuje stały dochód wskazuje, że zapłata wskazanych powyżej kosztów sądowych nie będzie stanowić dla niego uciążliwości przekraczającej jego możliwości finansowe.

6. **1Podpis**